

VELIKA ŠTOVATELJICA SV. JOSIPA

„Sveti Josip obično bez buke čini
velika čudesa.“

sv. Leopold Bogdan Mandić

Dragi vjernici, dragi naši prijatelji, suradnici i dobročinitelji!

Svima je poznato kako je papa Franjo, povodom proslave 150. obljetnice proglašenja svetoga Josipa zaštitnikom sveopće Crkve proglasio Godinu svetoga Josipa, koja se slavi od 8. prosinca 2020. do 8. prosinca 2021. godine. Zbog čudesna načina odgovora molbama vjernika, sveti je Josip u pučkoj predaji postao poznat i kao „svetac koji umnaža“.

Promatrajući život majke M. Amadeje, nezaobilazna je činjenica da je i ona bila velika štovateljica sv. Josipa te da se i sama uvjerala u njegov moćni zagovor. To nas nadahnjuje da u pripravi za blagdan sv. Josipa mi, njezine sestre, molimo devetnicu s nakanom da se sveti Josip zauzme kod Gospodina za primanje milosti po zagovoru blagopokojne majke M. Amadeje.

Svi koji želite iskusiti Božju pomoć po zagovoru majke M. Amadeje Pavlović, možete svoje nakane upisati na internetskoj stranici: <https://sestre-sv-kriza.hr/majka-amadeja-karolina-pavlovic/> ili u *Knjigu prošnji*, u samostanskoj crkvi u Đakovu. Svakog 26. u mjesecu služi se sv. misa na vaše nakane, koje uključujemo u molitvu vjernika.

Molit ćemo svetoga Josipa da nam pomogne

Uvijek nam je iznova drago slušati ili čitati svjedočanstva ljudi koji su iskusili Božju pomoć po zagovoru svetaca, osobito kad se njihov zagovor očitovao u teškim i bezizlaznim situacijama života. Sveti Josip takvim se pokazivao u životu majke M. Amadeje, provincijalne poglavarice, i njezinih sestara u teškim godinama Drugoga svjetskog rata. Donosimo dva svjedočanstava istoga događaja, koji je duboko urezan u memoriju Milosrdnih sestara sv. Križa.

Sestra Aurelija Miličić (1924.-2020.) po pričanju sestara je zabilježila: *U mnogim zgodama, odnosno poteškoćama i opasnostima majka M. Amadeja bila nam je uzor pouzdanja i nepokolebive vjere u Providnost. Tako i kada su nam službenici tadašnje lokalne vlasti odvezli sve žito, do zadnjega zrna, i kad se u našoj samostanskoj pekari uvjerila da se zamijesila zadnja pregršt brašna, smireno je rekla: 'Molit ćemo sv. Josipa da nam pomogne.' Istoga trena pozvana je u dvorište pozdraviti jednoga seljaka i zahvaliti mu što je dovezao pune vreće žita, u punim zaprežnim kolima. Bilo nam je svima jasno da je nagrađena njezina živa, nepokolebiva vjera. Nešto žita bilo je prevezeno u biskupski dvor za slučaj da vojska preuzme samostan. To se nije dogodilo.*

Sestra Benicija Kukuruzović, u to vrijeme novakinja na službi u samostanskoj pekari, očevidac istog događaja piše: *Kad je s. Mericija rekla da nema više brašna, majka M. Amadeja je rekla: "Molit ćemo sv. Josipa za pomoć." Sestre su bile u crkvi na molitvi i ona je došla, stala pred sestre i rekla: „Sestre, molite sv. Josipa na jednu nakanu i za jednu potrebu.“ Iza toga se opet vratila u pekaru. Vrlo brzo je sestra došla po nju i pozvala je da dođe na dvorište. Vreće brašna i žita je dovezao otac naše s. Cecilije Shen iz Đakovačkih Selaca. Kad se majka. Amadeja začudila i zapitala odakle su doznali da nemamo brašna, on je rekao: "Pa svi su vidjeli da su vam odvezli žito. Ljudi su rekli: sestre su tolike gladne nahratile mi sada nećemo dopustiti da one gladuju." Tako je pomoć sv. Josipa bila brza i učinkovita.*

Pripremila s. Meri Gotovac